

влада (кабинет) која се практикује (практиковала) у Великој Британији у ратним условима. Она одлучује о вођењу рата, чиме се постиже да у пословима рата учествују и политичари, онако како учествују и у вођењу државне политике у миру.

Владе по свом саставу могу да буду: посланичке, када њихови чланови искључиво долазе из парламента (као што је случај у Великој Британији), непосланичке, када је забрањено да члан парламента буде и члан владе, као и мешовите – састављене и од посланика и непосланика, дакле, када може али и не мора да члан владе буде и посланик у парламенту (рецимо случај са нашом, српском владом по Уставу од 1990. год.). Што се тиче броја чланова или министра у влади, ту нема одређеног правила па се у пракси срећу и мале, средње и веће владе, мада је изражена тенденција да се са јачањем положаја владе, ширењем њених надлежности у свим сферама живота – посебно економској шире и њена министарства. Влада Велике Британије је пример једне гломазне и бројне владе која последњих година обухвата и до 120-130 чланова, док је њен кабинет ужи и устаљује се на неких 18-25 чланова, и то оних утицајних – старијих министара који управљају најважнијим ресорима. У саставу владе поред министара који руководе појединим ресорима могу да се нађу и они који не руководе ни једним министарством (министри без портфеља) с тим да све владе мање-више имају слична министарства. Међу тим министарствима има оних која су важнија по значају (министарство спољних послова, војске, финансија, унутрашњих послова и сл.) од других – мање важних, мада су сви министри формално једнаки у влади и у њој заузимају исти положај или ранг. Што се тиче избора владе, она свој живот дугује парламенту и њихове судбине су повезане јер по правилу мандат влади траје исто као и мандат парламенту (његовим члановима). Владе се образују на почетку изборног периода парламента и трају на изабрани период (најчешће 4 године) мада некада и краће ако изгубе поверење у парламенту. Сам избор владе је у рукама шефа државе и од њега полазе радње и процедура њеног образовања. То важи како за владе у републиканским државама, тако и за оне у монархијама.

Шеф државе и у републици и монархији одређује политичку личност којој ће поверити задатак да састави владу, и то је по правилу лидер странке која је победила на парламентарним изборима и освојила већину места у парламенту. Оваква ситуација је једноставна и јасна у земљама са двостраначким системом каква је Велика Британија јер у њој једна партија побеђује на изборима и осваја већину у парламенту.